

Брюксел, 28 септември 2018 г.
(OR. en)

12564/18

Междуетноститутитионални
досиета:
2017/0251(CNS)
2017/0249(NLE)
2017/0248(CNS)

FISC 380
ECOFIN 849

БЕЛЕЖКА

От: Председателството

До: Съвета

№ док. Ком.: 12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final
12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final
12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final

Относно:

- Предложение за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност и въвеждането на окончателната система за данъчно облагане на търговията между държавите членки
- Предложение за Регламент за изпълнение на Съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки
- Предложение за регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на сертифицираното данъчнозадължено лице

= Общ подход

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. На 4 октомври 2017 г. в съответствие със съобщението на Комисията от 7 април 2016 г. относно план за действие във връзка с ДДС „Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — Време за избор“ (План за действие във връзка с ДДС)¹, Комисията представи следните три законодателни предложения:

¹ COM(2016) 148 final. Вж. също:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- i) предложение за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО (Директивата за ДДС) по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност и въвеждането на окончателната система за данъчно облагане на търговията между държавите членки²;
- ii) предложение за регламент за изпълнение на Съвета за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки³ и
- iii) предложение за регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на сертифицираното данъчнозадължено лице⁴.

2. Тези три законодателни предложения, представени в отговор на заключенията на Съвета от 8 ноември 2016 г. относно подобряване на действащите правила на ЕС за ДДС за трансграничните трансакции, включват следните подобрения в краткосрочен план (т.е. бързи решения) на действащата система:

- i) опростяване и хармонизиране на правилата във връзка с режима на складиране на стоки до поискване от клиента;
- ii) идентификационният номер за целите на ДДС на клиента се превръща в материалноправно условие за освобождаване на вътреобщностната доставка на стоки;
- iii) опростяване на верижните сделки, за да се подобри правната сигурност; и
- iv) хармонизиране и опростяване на правилата за доказването на транспорт на стоки в рамките на Общността за целите на прилагането на освобождаването от ДДС.

По-специално, Комисията предложи опростяванията по точки i), iii) и iv) по-горе да се прилагат само когато участват сертифицирани данъчнозадължени лица (ново понятие, определено в предложението на Комисията).

² Док. 12882/17.

³ Док. 12881/17.

⁴ Док. 12880/17 (който беше по-късно изменен със законодателното предложение в док. 14893/17 чрез включването на разпоредби за сертифицираното данъчнозадължено лице в това ново предложение, с което се изменя Регламент № 904/2010).

3. В точка 7 от заключенията си от 8 ноември 2016 г. Съветът отбелязва, че „всички законодателни инициативи в тези области следва да се разглеждат в контекста на работата по окончателната система на ДДС и да се въвеждат поетапно в рамките на първата законодателна стъпка, когато е целесъобразно; освен това не следва да възпрепятстват Комисията да се придържа към установения график за работата в тази област“.⁵
4. Ето защо в тези законодателни предложения Комисията не само представи бързи решения за действащите правила, но и доразви идеята за поетапно въвеждане на окончателната система: бяха предложени т.нар. „крайъгълни камъни“ на окончателната система (вж. член 402 от законодателното предложение за изменение на Директивата за ДДС), по силата на което трансграничните доставки се облагат в държавата членка на местоназначение, като по правило отговорността се носи от доставчика.
5. Член 402 от Директивата за ДДС, който е в сила към момента, предвижда сегашната преходна система на ДДС да бъде заменена с окончателен режим, основан на принципа на облагане в държавата членка на произход на доставката на стоки или услуги. В основни линии новата формулировка на този член, предложена от Комисията, ще замени преходната система на ДДС, прилагана към търговията между държавите членки, с окончателен режим, основан на принципа на облагане в държавата членка на местоназначение на доставката на стоки или услуги.
6. Европейският икономически и социален комитет представи становищата си на 14 март 2018 г.⁶ и на 3 май 2018 г.⁷ Европейският парламент все още не е представил становище по междуинституционално досие 2017/0251(CNS), а становището му по междуинституционално досие 2017/0248(CNS) беше представено на 3 юли 2018 г.

⁵ Док. 14256/16 FISC 190 ECOFIN 1023.

⁶ ОВ С 237, 6.7.2018 г., стр. 40.

⁷ ОВ С 283, 10.8.2018 г., стр. 35.

II. АКТУАЛНО СЪСТОЯНИЕ

7. В хода на преговорите по досието за бързите решения за ДДС държавите членки прецениха, че е целесъобразно и необходимо разпоредбите на тези предложения, свързани със сертифицираното данъчнозадължено лице, да бъдат обсъдени в контекста на законодателните предложения относно техническите подробности на окончателната система на ДДС, представени от Комисията на 25 май 2018 г. В този смисъл беше целесъобразно и необходимо да бъде придвижвана работата по същината на предложенията на Комисията относно бързите решения за ДДС, с цел да се осъществи напредък на ранен етап и да се решат важни въпроси в областта на ДДС, като се отбележи, че останалите части на предложенията, свързани със сертифицираното данъчнозадължено лице, ще изискват по-нататъшни дискусии в контекста на законодателните предложения относно подробностите на окончателната система на ДДС.
8. Що се отнася до предложените от Комисията изменения на член 402 от Директивата за ДДС, след заседанията на Комитета на постоянните представители от 14 юни 2018 г.⁸ и 20 юни 2018 г.⁹ всички делегации, както и Комисията, бяха в състояние да приемат в дух на компромис заличаването на измененията на член 402 от Директивата за ДДС от компромисния текст. Тези обсъждания ще се проведат в контекста на законодателните предложения относно подробностите на окончателната система на ДДС. Важно е да се отбележи, че в точка 24 от заключенията си от 25 май 2016 г. относно плана за действие на Комисията за ДДС от 2016 г. Съветът, наред с останалото, изтъкна отново, че „принципът на „данъчно облагане в държавите членки по произход на доставките на стоки или услуги“, предвиден в член 402 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, следва да бъде заменен с принципа на „данъчно облагане в държавата членка по местоназначение“ за целите на окончателната система на ДДС за сделките между търговци, както е посочено в заключенията на Съвета от 15 май 2012 г.“¹⁰

⁸ Док. 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁹ Док. 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

¹⁰ Док. 9494/16 FISC 86 ECOFIN 509, точка 24.

III. ОСНОВЕН ВЪПРОС („Механизъм за поделение на разходите“ (член 137а от Директивата за ДДС; съображение 7а от изменящата директива)

9. Досието за бързите решения за ДДС беше обсъдено на заседанието на Съвета ECOFIN от 22 юни 2018 г., на което всички делегации, включително Комисията, бяха в състояние да приемат компромисния текст на председателството с едно изключение: разпоредбите, отнасящи се до механизма за поделение на разходите (проект на член 137а и съображение 7а от директивата, изменяща Директивата за ДДС), който определя правилата за освобождаване от ДДС за самостоятелни групи лица, установени в една държава членка.
10. Член 137а и съображение 7а бяха част от компромиса, обсъден от Съвета ECOFIN през юни 2018 г. по искане на някои делегации. Предложените правила за механизма за поделение на разходите обаче не бяха приемливи за Комисията и за голям брой делегации на държавите членки.
11. На заседанието на Комитета на постоянните представители на 26 септември 2018 г. председателството предложи следното компромисно решение на този въпрос:
 - i) член 137а и съображение 7а се заличават от измененията на Директивата за ДДС, без да се внасят други изменения в компромисния текст на председателството, обсъден от Съвета ECOFIN през юни 2018 г. (компромисният текст е поместен в приложение I към настоящата бележка);
 - ii) Комисията и Съветът правят съвместно изявление за протокола във връзка с освобождаването от ДДС на самостоятелни групи лица, които обединяват услугите си и поделят разходите между своите членове.
12. Всички делегации бяха в състояние да подкрепят предложението на председателството, въпреки това Комисията продължава да поддържа резерва по отношение на проекта за текст на съвместното изявление на Съвета и Комисията в частта, която посочва необходимостта от изясняване на тези правила за ДДС за самостоятелните групи лица. Две делегации посочиха, че това изясняване следва да бъде под формата на законодателно предложение.

IV. ПРЕДСТОЯЩИ ДЕЙСТВИЯ

13. Председателството се надява, че оставащите резерви по проекта за съвместно изявление на Съвета и Комисията, изложен в приложение II към настоящата бележка, ще могат да бъдат оттеглени на заседанието на Съвета.
14. Във връзка с това Съветът се приканва на предстоящото си заседание:
- да реши оставащия въпрос във връзка с текста на проекта за съвместно изявление на Съвета и Комисията, изложен в приложение II към настоящата бележка;
 - да постигне общ подход по компромисния текст на тези законодателни предложения, изложен в приложение I към настоящата бележка, с оглед на приемането на проектите на законодателните актове след получаване на становището на Европейския парламент и финализиране на текста от юрист-лингвистите; и
 - да поиска от Генералния секретариат на Съвета да впише договорения текст на изявлението в протокола от заседанието на Съвета.
-

ПРОЕКТ ЗА

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност[и въвеждането на окончателната система] за данъчно облагане на търговията между държавите членки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

¹¹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹² ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

- (1) Когато през 1967 г. Съветът прие общата система на данъка върху добавената стойност (ДДС) посредством директиви 67/227/ЕИО¹³ и 67/228/ЕИО¹⁴ на Съвета, бе поет ангажимент за установяване на окончателна система на ДДС, която да функционира в рамките на Европейската общност така, както би функционирала в рамките на една държава членка. Тъй като политическите и техническите условия не бяха още достатъчно подходящи за такава система, при премахването на фискалните граници между държавите членки в края на 1992 г. беше приет преходен режим на ДДС. В действащата понастоящем Директива 2006/112/ЕО на Съвета¹⁵ се предвижда тези преходни правила да бъдат заменени с окончателен режим.
- (2) В съответствие със своя План за действие във връзка с ДДС¹⁶ Комисията представи предложение, в което се определят елементите на окончателната система на ДДС за трансграничната търговия между предприятия от различни държави членки, основана на принципа на облагане на трансграничните доставки на стоки в държавата членка на местоназначение.
- (3) [...]

¹³ Първа Директива 67/227/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 г. за хармонизиране на законодателството на държавите членки относно данъка върху оборота (ОВ 71, 14.4.1967 г., стр. 1301).

¹⁴ Втора Директива 67/228/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — структура и процедури за прилагане на общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ 71, 14.4.1967 г., стр. 1303).

¹⁵ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

¹⁶ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно план за действие във връзка с ДДС — Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — Време за избор (COM(2016) 148 final от 7.4.2016 г.).

- (4) В своите заключения от 8 ноември 2016 г.¹⁷ Съветът прикани Комисията да внесе някои подобрения в правилата за ДДС на Съюза по отношение на трансграничните сделки, ролята на идентификационния номер за целите на ДДС в контекста на освобождаването на вътреобщностните доставки, режима на складиране на стоки до поискване от клиента, верижните сделки и доказателството за превоз за целите на освобождаването на вътреобщностните сделки.
- (5) Предвид това искане и факта, че до въвеждането на окончателната система на ДДС за вътресъюзната търговия ще изминат няколко години, посочените конкретни мерки, целящи да хармонизират и опростят някои процедури за предприятията, са подходящи.
- (6) При складирането на стоки до поискване от клиента към момента на превоза на стоките до друга държава членка доставчикът вече знае самоличността/идентификацията на лицето, придобиващо стоките, на което те ще бъдат доставени на един по-късен етап и след пристигането на стоките в държавата членка на местоназначение. Понастоящем това поражда приравнена доставка (в отправната държава членка на стоките) и приравнено вътреобщностно придобиване (в държавата членка на пристигане на стоките), последвани от „вътрешна“ доставка в държавата членка на пристигане, и налага доставчикът да е идентифициран за целите на ДДС в тази държава членка. За да се избегне това, при някои условия и когато се извършват между две данъчнозадължени лица, следва да се счита, че посочените сделки пораждат една освободена доставка в отправната държава членка и едно вътреобщностно придобиване в държавата членка на пристигане.
- (7) Като верижни сделки се обозначават последователните доставки на стоки, които са предмет на един-единствен вътреобщностен превоз. Вътреобщностното движение на стоките следва да бъде отнесено само към един от доставчиците и само тази доставка следва да се ползва от освобождаването от ДДС на вътреобщностните доставки. Останалите доставки във веригата следва да се облагат и може да изискват идентификация за целите на ДДС на доставчика в държавата членка на доставката. С цел да се избегне появата на различни подходи сред държавите членки, което може да доведе до двойно данъчно облагане или до необлагане, и за да се увеличи правната сигурност за операторите, следва да бъде установено общо правило, гласящо, че при изпълнение на някои конкретни условия превозът на стоките следва да бъде отнесен към една доставка от веригата на сделките.

¹⁷ Заключение на Съвета от 8 ноември 2016 г. относно подобряване на действащите правила на ЕС за ДДС за трансграничните трансакции (№ 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 от 9 ноември 2016 г.).

(7a) [...]

- (8) Що се отнася до идентификационния номер за целите на ДДС във връзка с освобождаването на доставки на стоки в контекста на вътреобщностната търговия, се предлага включването в системата за обмен на информация за ДДС (VIES) на идентификационния номер за целите на ДДС на лицето, придобиващо стоки, който е определен от държава членка, различна от тази, в която е започнал превозът на стоките, заедно с условието за транспорт на стоките извън държавата членка на доставка, да бъдат материалноправни условия, а не формални изисквания за прилагането на освобождаването. Освен това декларацията VIES е изключително важна за уведомяване на държавата членка, че на територията ѝ са пристигнали стоки, и следователно е ключов елемент от борбата с измамите в Съюза. Поради това държавите членки следва да гарантират, че когато доставчикът не изпълнява задълженията си по отношение на декларацията VIES, освобождаването не се прилага, освен когато доставчикът е действал добросъвестно, т.е. когато той може да оправдае по надлежен начин пред компетентните данъчни органи всички допуснати от него нередности във връзка с обобщената декларация, което може да включва и предоставяне към този момент на точната информация, изисквана съгласно член 264.
- (9) Тъй като целите на настоящата директива — а именно да се подобри функционирането на режима на ДДС в контекста на трансграничната търговия между предприятия — не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и поради това могат да бъдат по-добре постигнати на нивото на Съюза, то Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, определен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

- (10) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи¹⁸ в обосновани случаи държавите членки се задължават да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (11) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- (1) Вмъква се следният член 17а:

„Член 17а

1. Прехвърлянето в друга държава членка от данъчнозадължено лице на стоки, представляващи част от неговите стопански активи под режим на складиране на стоки до поискване от клиента, не се третира като възмездна доставка на стоки.

¹⁸ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

2. За целите на настоящия член се счита, че е налице режим на складиране на стоки до поискване от клиента, когато са спазени следните условия:
- а) изпращат се или се превозват стоки от данъчнозадължено лице или от трета страна за негова сметка до друга държава членка с оглед на доставката на посочените стоки там — на по-късен етап и след пристигането им — на друго данъчнозадължено лице, което има правото да поеме собствеността върху тези стоки в съответствие със съществуващо споразумение между двете данъчнозадължени лица;
 - б) данъчнозадълженото лице, изпращащо или превозващо стоките, не е установило своята стопанска дейност, нито има постоянен обект в държавата членка, до която се изпращат или превозват стоките;
 - в) данъчнозадълженото лице, на което стоките са предназначени да бъдат доставени, е идентифицирано за целите на ДДС в държавата членка, до която са превозени или изпратени стоките, и неговата самоличност, както и идентификационният номер за целите на ДДС, издаден му от тази държава членка, са известни на данъчнозадълженото лице по буква б) към момента, в който започва изпращането или превозът;
 - г) данъчнозадълженото лице, изпращащо или превозващо стоките, вписва изпращането на стоките в регистъра по член 243, параграф 3 и въвежда самоличността на данъчнозадълженото лице, придобиващо стоките, и идентификационния номер за целите на ДДС, издаден му от държавата членка, до която са изпратени или превозени стоките, в обобщената декларация по член 262, параграф 2.
3. Когато са изпълнени условията по параграф 2, се прилагат следните правила към момента на прехвърляне на правото за разпореждане със стоките като собственик на данъчнозадълженото лице по буква в) от същия параграф, при условие че прехвърлянето се извърши в срока, посочен в параграф 4:

- а) счита се, че е извършена доставка на стоки в съответствие с член 138, параграф 1 от данъчнозадълженото лице, което е изпратило или превозило стоките само или чрез трета страна за своя сметка в държавата членка, от която са били изпратени или превозени стоките;
 - б) счита се, че е извършено вътреобщностно придобиване на стоки от данъчнозадълженото лице, на което са доставени стоките в държавата членка, до която са били изпратени или превозени стоките.
4. Ако в срок от 12 месеца след пристигането на стоките в държавата членка, до която са били изпратени или превозени, тези стоки не са били доставени на данъчнозадълженото лице, за което са предназначени, посочено в параграф 2, буква в) и параграф 6, и не е възникнало никое от обстоятелствата, посочени в параграф 7, се счита, че е извършено прехвърляне по смисъла на член 17 в деня след изтичането на 12-месечния срок.
5. Не се счита, че е извършено прехвърляне по смисъла на член 17, когато са изпълнени следните условия:
- а) правото за разпореждане със стоките не е било прехвърлено и тези стоки са били върнати в държавата членка, от която са били превозени или изпратени, в рамките на срока, посочен в параграф 4, и
 - б) данъчнозадълженото лице, изпратило или превозило стоките, впише връщането им в регистъра, предвиден в член 243, параграф 3.

6. Когато в рамките на срока, посочен в параграф 4, данъчнозадълженото лице, посочено в параграф 2, буква в), бъде заместено от друго данъчнозадължено лице, не се счита, че е извършено прехвърляне по смисъла на член 17 към момента на заместването, при условие че:
- а) всички други приложими условия в параграф 2 са изпълнени; и
 - б) заместването е вписано от данъчнозадълженото лице, посочено в параграф 2, буква б), в регистъра, предвиден в член 243, параграф 3.
7. Когато в рамките на срока, посочен в параграф 4, някое от условията, определени в параграфи 2 и 6, престане да бъде изпълнено, се счита, че е извършено прехвърляне на стоки съгласно член 17 в момент, когато това условие вече не е било изпълнено.

Ако стоките са доставени на лице, различно от данъчнозадълженото лице, посочено в параграф 2, буква в) или в параграф 6, се счита, че условията, определени в параграфи 2 и 6, са престанали да бъдат изпълнени непосредствено преди доставката.

Ако стоките са превозени или изпратени в държава, различна от държавата членка, от която са преместени първоначално, се счита, че условията, определени в параграфи 2 и 6, са престанали да бъдат изпълнени непосредствено преди да започне превозът или изпращането на стоките до другата държава.

В случай на унищожаване, загуба или кражба на стоките се счита, че условията, определени в параграфи 2 и 6, са престанали да бъдат изпълнени в деня, в който стоките действително са били преместени или унищожени, а ако е невъзможно да бъде определен този ден — в деня, в който е било установено, че стоките са унищожени или липсващи.

(2) Вмъква се следният член 36а:

Член 36а

1. Когато едни и същи стоки са предмет на последователни доставки и се изпращат или превозват от една държава членка до друга държава членка пряко от първия доставчик до крайния клиент във веригата, изпращането или превозът се отнасят само към доставката, извършена за междинния оператор.
2. Чрез дерогация от параграф 1 изпращането или превозът се отнасят само към доставката на стоки от междинния оператор, когато междинният оператор е съобщил на своя доставчик идентификационния номер за целите на ДДС, който му е издаден от държавата членка, от която стоките са изпратени или превозени.
3. За целите на настоящия член „междинен доставчик“ означава доставчик във веригата, различен от първия доставчик, който изпраща или транспортира стоките — сам или чрез трета страна за своя сметка.
4. Разпоредбите на настоящия член не се прилагат за случаите, обхванати от член 14а.

(3) [...]

[...]

(4) Параграф 1 от член 138 се заменя със следното:

„1. Държавите членки освобождават доставката на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън съответната им територия, но на територията на Общността, от или за сметка на продавача или лицето, придобиващо стоките, когато са изпълнени следните условия:

- а) стоките са доставени на друго данъчнозадължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, действащо в това си качество в държава членка, различна от тази, в която започва изпращането или превозът на стоките;
- б) данъчнозадълженото лице или данъчно незадълженото юридическо лице, за което е извършена доставката, е идентифицирано за целите на ДДС в държава членка, различна от тази, в която започва изпращането или превозът на стоките, и е посочило идентификационния си номер за целите на ДДС на доставчика;

1а. Освобождаването, предвидено в параграф 1, не се прилага, когато доставчикът не е изпълнил задължението, посочено в членове 262 и 263, да представи обобщена декларация или когато представената от него обобщена декларация не съдържа точната информация за тази доставка съгласно изискванията на член 264, освен ако доставчикът може да оправдае по надлежен начин допуснатата от него нередност пред компетентните органи.“

(5) В член 243 се добавя следният параграф 3:

„3. Всяко данъчнозадължено лице, което прехвърля стоки под режима на складиране на стоки до поискване от клиента, посочен в член 17а, води регистър, който позволява на данъчните органи да проверяват правилното прилагане на същия член.

Всяко данъчнозадължено лице, на което се доставят стоки под режима на складиране на стоки до поискване от клиента, посочен в член 17а, води регистър на тези стоки.“

(6) Член 262 се заменя със следното:

„Член 262

1. Всяко данъчнозадължено лице, идентифицирано за целите на ДДС, представя обобщена декларация на следното:
 - а) придобиващите стоки лица, идентифицирани за целите на ДДС, на които е доставило стоки в съответствие с условията по член 138, параграф 1 и член 138, параграф 2, буква в);
 - б) лицата, идентифицирани за целите на ДДС, на които е доставило стоки, които са му били доставени посредством вътреобщностни придобивания по член 42;
 - в) данъчнозадължените лица и данъчно незадължените юридически лица, идентифицирани за целите на ДДС, на които е предоставило услуги, различни от услугите, които са освободени от ДДС в държавата членка, в която е облагаема сделката, и за които получателят е лице — платец на данъка, по силата на член 196.

2. В допълнение към информацията по параграф 1 всяко данъчнозадължено лице представя информация за идентификационния номер за целите на ДДС на данъчнозадължените лица, за които са предназначени стоките, изпратени или превозени под режима за складиране на стоки до поискване от клиента в съответствие с условията по член 17а, и за всяка промяна в представената информация.“

(7) [...]

(8) [...]

(9) Членове 403 и 404 се заличават.

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Разпоредбите се прилагат от 1 януари 2020 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета

Председател

ПРОЕКТ ЗА

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност¹⁹, и по-специално член 397 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) В своя План за действие във връзка с ДДС²⁰ Комисията обяви намерението си да изготви предложение за окончателна система на данъка върху добавената стойност (ДДС) за трансграничната търговия между предприятия от различни държави членки. В заключенията си от 8 ноември 2016 г.²¹ Съветът прикани Комисията да предложи междувременно някои подобрения на правилата на Съюза във връзка с ДДС за трансграничните сделки, в това число и за целите на освобождаванията на вътреобщностните сделки.
- (2) В Директива 2006/112/ЕО са определени няколко условия за освобождаването от ДДС на доставките на стоки при някои вътреобщностни сделки. Едно от тези условия е необходимостта стоките да се превозват или изпращат от една държава членка до друга.

¹⁹ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

²⁰ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно план за действие във връзка с ДДС — Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — Време за избор (COM(2016) 148 final от 7.4.2016 г.).

²¹ Заключения на Съвета от 8 ноември 2016 г. относно подобряване на действащите правила на ЕС за ДДС за трансграничните трансакции (№ 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 от 9 ноември 2016 г.).

- (3) Различният подход между държавите членки при прилагането на тези освобождавания за трансграничните сделки създаде обаче затруднения и породи правна несигурност за предприятията. Това противоречи на целта за развитие на вътресъюзната търговия и е в разрез с премахването на фискалните граници. Поради това е важно да се уточнят и уеднаквят условията, при които могат да се прилагат освобождаванията.
- (4) Тъй като трансграничните измами с ДДС основно са свързани с освобождаването на вътреобщностните доставки на стоки, е необходимо да се уточнят някои обстоятелства, при които стоките следва да се считат за превозени или изпратени от територията на държавата членка на доставка.
- (5) За да се осигури действащо решение за предприятията и за да се внесе увереност у данъчните администрации, в Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011²² са предвидени две оборими презумпции.
- (6) Режимът на складиране на стоки до поискване от клиента следва да се придружава от подходящи задължения за отчитане, за да се осигури правилното му прилагане.
- (7) Поради това Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

²² Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1).

Член 1

В глава VIII от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 се вмъква следният РАЗДЕЛ 2а:

„РАЗДЕЛ 2а

Освобождавания при вътреобщностни сделки

(Членове 138 — 142 от Директива 2006/112/ЕИО)

Член 45а

1. За прилагането на освобождаванията по член 138 от Директива 2006/112/ЕО се приема, че стоките са изпратени или превозени от държава членка до местоназначение извън нейната територия, но на територията на Общността, при едно от следните обстоятелства:
 - а) продавачът посочва, че стоките са превозени или изпратени от него или от трета страна за негова сметка и че притежава най-малко две от непротиворечащите си доказателства, посочени в параграф 3, буква а), издадени от две страни, които са независими една от друга, от продавача и от придобиващото стоките лице, или само един от елементите, посочени в параграф 3, буква а), в комбинация със само едно от непротиворечащите си доказателства, посочени в параграф 3, буква б), с които се потвърждава превозът или изпращането, издадени от две страни, които са независими една от друга, от продавача и от придобиващото стоките лице;

б) продавачът притежава следното:

- i) писмена декларация от придобиващото стоките лице, в което се заявява, че те са били превозени или изпратени от него или от трета страна за негова сметка, и се посочва държавата членка на местоназначение на стоките. Този документ съдържа датата на издаване, името и адреса на придобиващото стоките лице, количеството и естеството на стоките, датата и мястото на пристигане на стоките и, при доставка на превозно средство, неговия идентификационен номер, самоличността на лицето, което приема стоките от името на придобиващото стоките лице;
- ii) най-малко две от непротиворечащите си доказателства, посочени в параграф 3, буква а), издадени от две страни, които са независими една от друга, от продавача и от придобиващото стоките лице, или само един от елементите, посочени в параграф 3, буква а), в комбинация със само едно от непротиворечащите си доказателства, посочени в параграф 3, буква б), с които се потвърждава превозът или изпращането, издадени от две страни, които са независими една от друга, от продавача и от придобиващото стоките лице.

Придобиващото стоките лице трябва да представи писмената декларация, посочена в буква б), подточка i), на продавача не по-късно от десетия ден на месеца след доставката.

- 2. Данъчният орган може да обори презумпцията съгласно параграф 1.
- 3. За целите на параграф 1 следните документи се приемат за доказателства за превоза или изпращането:

- а) документи във връзка с превоза или изпращането на стоките, като подписана товарителница, коносамент, фактура за въздушен товарен превоз, фактура от превозвача на стоките;
- б) други документи:
 - i) застрахователна полица във връзка с превоза или изпращането на стоките или банкови документи, доказващи заплащането на превоза или изпращането на стоките;
 - ii) официални документи, издадени от публичен орган (включително нотариус), с които се потвърждава пристигането на стоките в държавата членка на местоназначение;
 - iii) разписка, издадена от складодържател в държавата членка на местоназначение, с която се потвърждава съхранението на стоките в тази държава членка.

ГЛАВА X

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ДАНЪЧНОЗАДЪЛЖЕНИТЕ ЛИЦА И НА НЯКОИ ДАНЪЧНО НЕЗАДЪЛЖЕНИ ЛИЦА

(ДЯЛ XI ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО)

РАЗДЕЛ 1а

Общи задължения

(Членове 242—243)

Член 54а

1. Регистърът, посочен в член 243, параграф 3 от Директива 2006/112/ЕО, воден от всяко данъчнозадължено лице, което прехвърля стоки при режим на складиране на стоки до поискване от клиента, съдържа следната информация:
 - а) държавата членка, от която стоките са били изпратени или превозени, и датата на изпращане или превозване на стоките;

- б) идентификационния номер за целите на ДДС на данъчнозадълженото лице, за което са предназначени стоките, издаден от държавата членка, към която се изпращат или превозват стоките;
 - в) държавата членка, към която се изпращат или превозват стоките, идентификационния номер за целите на ДДС на складодържателя, адреса на склада, в който стоките се съхраняват след пристигането, и датата на пристигането им в склада;
 - г) стойността, описанието и количеството на стоките, пристигнали в склада;
 - д) идентификационния номер за целите на ДДС на данъчнозадълженото лице, което замества лицето, посочено в буква б), при условията, посочени в член 17а, параграф 6 от Директива 2006/112/ЕО;
 - е) данъчната основа, описанието и количеството на доставените стоки и датата, на която е извършена доставката на стоките, посочена в член 17а, параграф 3, буква а) от Директива 2006/112/ЕО, както и идентификационния номер за целите на ДДС на купувача;
 - з) данъчната основа, описанието, количеството на стоките, датата, на която се е изпълнило някое от условията и съответното основание в съответствие с член 17а, параграф 7;
 - и) стойността, описанието и количеството на върнатите стоки и датата на връщането на стоките, посочено в член 17а, параграф 5 от Директива 2006/112/ЕО.
2. Регистърът, посочен в член 243, параграф 3 от Директива 2006/112/ЕО, воден от всяко данъчнозадължено лице, на което се доставят стоки при режим на складиране на стоки до поискване от клиента, съдържа следната информация:
- а) идентификационния номер за целите на ДДС на данъчнозадълженото лице, което прехвърля стоки при режим на складиране на стоки до поискване от клиента;

- б) описанието и количеството на стоките, предназначени за него;
- в) датата, на която предназначенията за него стоки пристигат в склада;
- г) данъчната основа, описанието и количеството на стоките, които са му били доставени, и датата, на която е извършено вътреобщностното придобиване на стоки, посочено в член 17а, параграф 3, буква б) от Директива 2006/112/ЕО;
- д) описанието и количеството на стоките и датата, на която те са били преместени от склада по нареждане на лицето, посочено в буква а);
- е) описанието и количеството на унищожените или липсващите стоки и датата на унищожаването, загубата или кражбата на стоките, пристигнали преди това в склада, или датата, на която е било установено, че стоките са унищожени или липсващи.

В случай че стоките са превозени или изпратени при режим на складиране на стоки до поискване от клиента до складодържател, различен от данъчнозадълженото лице, на което е било предназначено да бъдат доставени стоките, не е необходимо в регистъра на това лице да се вписва информацията, посочена в букви в), д) и е).

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2020 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета

Председател

ПРОЕКТ ЗА
РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА

**за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на обмена на информация за
целите на наблюдението на правилното прилагане на режима на складиране на стоки
до поискване от клиента**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент²³,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²⁴,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

²³ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

²⁴ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

- (1) С цел да се гарантира, че опростяването, въведено в Директива 2006/112/ЕО по отношение на режима на складиране на стоки до поискване от клиента, може да бъде подобаващо контролирано, е необходимо съответните компетентни органи на държавите членки да имат автоматичен достъп до данните, събрани от данъчнозадълженото лице във връзка с такива сделки.
- (2) Като се вземе предвид, че разпоредбите, включени в настоящия регламент, произтичат от измененията, внесени с Директива [...] ²⁵/ЕС на Съвета, настоящият регламент следва да се прилага от датата на прилагане на тези изменения.
- (3) Поради това Регламент (ЕС) № 904/2010 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) № 904/2010 се изменя, както следва:

- (1) Член 21, параграф 2 се изменя, както следва:

а) буква в) се заменя със следното:

„в) идентификационните номера за целите на ДДС на лицата, извършили доставките на стоки и услуги, посочени в буква б), и идентификационните номера за целите на ДДС на лицата, представили информация в съответствие с член 262, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО, за лицата, притежаващи идентификационен номер за целите на ДДС, посочен в буква а);“

²⁵ Директива [...] /ЕС на Съвета от [...] г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на хармонизирането и опростяването на някои правила от системата на данъка върху добавената стойност и въвеждането на окончателната система за данъчно облагане на търговията между държавите членки (ОВ L [...]).

б) уводният текст в буква д) се заменя със следното:

„д) общата стойност на доставките на стоки и услуги, посочени в буква б), извършени от всяко лице, посочено в буква в), на всяко лице, притежаващо идентификационен номер за целите на ДДС, издаден му от друга държава членка, и за всяко лице, представило информация в съответствие с член 262, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО, неговия идентификационен номер за целите на ДДС и информацията, представена от него за всяко лице, притежаващо идентификационен номер за целите на ДДС, издаден от друга държава членка, при следните условия:“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2020 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета

Председател

ПРОЕКТ ЗА ИЗЯВЛЕНИЕ НА КОМИСИЯТА И СЪВЕТА

“Комисията и Съветът са запознати с известни различия в третирането за целите на ДДС на самостоятелни групи лица, които обединяват услугите си и поделят разходите между своите членове. Съветът и Комисията отчитат необходимостта от изясняване на тези правила за ДДС за самостоятелните групи лица.

Комисията ще анализира задълбочено този въпрос в проучване, което ще бъде проведено в най-кратък срок, при условие, че се спазва правото ѝ на инициатива, с оглед на евентуално предложение.”
